

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/34/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514204065
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514204065.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o mal. S. S., nar. dňa XX.XX.XXXX, zastúpenú v konaní Q. práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov matky S. S., bytom D. O. nad S., H. XX, a otca B. S., bytom D. O. nad S., G. 3, o návrhu starej matky V. Z., bytom F., J., D. XX, na úpravu styku s maloletou, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12. marca 2015, č.k. 9P/88/2014-35, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd upravil styk starej matky s maloletou S. tak, že stará matka maloletej je oprávnená sa s mal. S. Šimovičovou, stykať v každom roku od prvého piatku v mesiaci júl od 16.00 hod. do nasledujúceho utorka do 18.00 hod., od štvrtého piatku v mesiaci júl od 16.00 hod. do nasledujúceho utorka do 18.00 hod., od tretieho piatku v mesiaci august od 16.00 hod. do nasledujúceho utorka do 18.00 hod., každý rok od 02.01. od 16.00 hod. do 06.01. do 18.00 hod. V období prvého roka po právoplatnosti tohto rozsudku bude styk prebiehať za prítomnosti otca maloletej. Stará matka prevezme maloletú a odovzdá v mieste bydliska matky maloletej. Matka maloletej je povinná dieťa na styk pripraviť.

V odôvodnení uviedol, že podaným návrhom sa stará matka maloletej domáhala, aby súd upravil jej styk s vnučkou S., a to na každý druhý augustový týždeň od soboty od 15.00 hod. do soboty do 15.00 hod., na prelome júna a júla 10 dní, počas zimných prázdnin na 4 dni. Uviedla, že styk otca s maloletou nebol upravený, pretože si otec maloletej myslel, že sa budú vedieť s matkou maloletej dohodnúť. Teraz sa stretáva s dcérou asi trikrát v mesiaci bez prespania. Stará matka žije v Rakúsku, chce, aby sa maloletá stretávala aj s ňou. Je v záujme maloletej, aby poznala aj iný svet, chce ju brávať na dovolenky, čo jej matka neumožňuje.

Matka maloletej žiadala návrh starej matky zamietnuť.

V odôvodnení ďalej uviedol, že rozsudkom súdu zo dňa 05.06.2012 č.k. 3P/46/2012-29 bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a odporca sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 90,-Eur mesačne. Na žiadosť rodičov styk otca s maloletou nebol upravený.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že maloletá je stále v osobnej starostlivosti matky. Styk s otcom sa realizuje, po rozvode manželstva s dcérou trávil skoro každý víkend. Pred začatím konania styk

prebiehal u otca s výnimkou prespania dcéry u neho. Na základe usmernenia súdu sa počas konania styk u otca začal realizovať tak, že u otca dcéra prespí.

Z vyjadrenia maloletej vyplynulo, že prespanie u otca jej nerobí žiadne problémy, k otcovi chodí každý druhý víkend, býva tam od soboty do nedele. Niekedy býva u otca aj stará mama, so starou mamou, otcom a ďalšími príbuznými absolvovali predĺžený víkend v Nízkych Tatrách od soboty do pondelka, bolo tam fajn. Maloletá by nechcela chodiť so starou mamou na dovolenky bez otca. Súhlasila by s predĺženými víkendmi u starej mamy, kde by bol aj otec. U starej mamy v Rakúsku nikdy nebola, v predchádzajúcom období sa moc nestretávali.

Matka maloletej nechce, aby jej dieťa vychovával niekto, ako je stará mama. Uviedla, že stará matka maloletej ju od začiatku neznášala, v podstate starú matku neznášal aj otec maloletej. Tým, že sa tak stará o vnúčatá si zrejme kompenzuje to, že sa vykašlala na vlastné deti, ktoré nechala v starostlivosti priateľke. Stará matka maloletej strieda partnerov. Chce pre dcéru stabilné zázemie, aby mala určitý režim. Návrh starej mamy považuje za predčasne podaný, stará matka sa s maloletou stýka často u otca, otec sám upravený styk nemá.

V danom prípade, podľa názoru súdu prvého stupňa, nehody z minulosti medzi starou matkou maloletej a matkou maloletej nemôžu vyúsťovať do obmedzovania práva dieťaťa byť v kontakte so starým rodičom, tráviť s ním čas. V konaní nebolo preukázané, že by stará matka svojimi povahovými vlastnosťami mohla maloletú ohroziť, práve naopak, prejavuje o maloletú reálny záujem, chce, aby bola v kontakte aj s ďalšími príbuznými. Stará matka má záujem s maloletou tráviť čas, venovať sa jej, realizovať pre ňu rôzne aktivity, avšak doposiaľ jej to umožnené nebolo, keďže matka neumožňovala ani otcovi maloletej, aby u neho dcéra prespávala. Nie je možné akceptovať situáciu, že iba kvôli narušeným vzťahom matky a starej matky nebude mať maloletá vytvorený citový vzťah k starej matke. Pokiaľ ide o námietku matky, že sa stará matka môže s maloletou stretávať u otca treba uviesť, že ani styk otca s maloletou nebol až doposiaľ realizovaný tak, ako by sa v danom prípade očakávalo. Maloletá napriek svojmu veku u otca neprespávala, trávila s ním iba denný čas. Sama pritom uviedla, že už prespala aj u kamarátky, teda nejde o dieťa, ktoré by bolo chorobne na matku fixované. Prespanie u otca jej pritom nespôsobilo žiadnu ujmu; pokiaľ maloletá uviedla, že si niekedy u otca poplače, je to úplne bežná situácia, keďže doposiaľ ťažiskovo svoj čas trávila iba s matkou. Maloletá je navyše vo veku, kedy oveľa viac, ako iba rodinné väzby prichádza do úvahy aj konfrontovanie dieťaťa s rôznymi sociálnymi skupinami, oveľa dôležitejší ako rodičia začínajú byť pre dieťa rovesníci, kde si dieťa buduje svoje postavenie. Maloletá je komunikatívna, nie je utiahnutá, introvertná, ťažko možno preto predpokladať, že by realizáciou styku maloletej so starou matkou mohlo dôjsť k zásahu do jej vnútorného prežívania. Stará matka pritom trávi s vnučkou čas u otca, avšak s ohľadom na dobu, po ktorú sa maloletá u otca zdržiava nemohla s vnučkou realizovať aktivity, ktoré vyžadujú dlhší čas. Z tohto dôvodu súd styk maloletej so starou matkou považuje za žiaduci. Pokiaľ ide o matkine tvrdenia, že nechce, aby sa jej dcéra stretávala s osobou, ktorá ju neznáša, treba uviesť, že z vyjadrenia maloletej súd nezistil, že by stará matka negatívne hovorila o matke maloletej, rozoberala ich vzájomné spory. Je pritom na matke a starej matke, aby v záujme vývoja maloletej, nevytvárania vnútorného konfliktu u maloletej, zabudli na prípadné spory z minulosti a riešili prítomnosť.

Práve za týmto účelom súd upravil na počiatok styk starej mamy s maloletou tak, aby okrem času, ktorý môže tráviť s maloletou u svojho syna, mohla s maloletou stráviť i dlhší čas. Maloletá sama nesúhlasila s tým, aby bola u starej mamy dlhšie ako predĺžené víkendy, čo je pochopiteľné s ohľadom na skutočnosť, že doposiaľ s ňou strávila prakticky iba jeden predĺžený víkend v Tatrách. Súd preto upravil styk starej matky s maloletou na 4 dni trikrát cez letné prázdniny a jedenkrát cez zimné prázdniny. Dá sa predpokladať, že pokiaľ maloletá tento čas využije, zvykne si u starej matky a styk bude možno vhodné rozšíriť. Styk je upravený tak, aby stará matka mohla s maloletou uskutočňovať rôzne aktivity, napríklad pobyty v prírode, či návštevu jej domácnosti, navyše je realizovaný v čase prázdnin, kedy má maloletá dostatok voľného času. Styk súd upravil počas prvého roka realizácie styku za prítomnosti otca maloletej, ku ktorému má maloletá vytvorené pozitívne väzby a cíti sa u neho isto. Otec s takouto spoluprácou súhlasil.

Súd určenou úpravou styku starej matky s maloletou zohľadnil potrebu dieťaťa rozvíjať pozitívne rodinné vzťahy so širšou rodinou, ku ktorej by nepochybne deti mali mať vybudované citové väzby, a zohľadnil i súčasné pomery v rodine maloletej.

Pokiaľ ide o námietky matky maloletej týkajúce sa zdravotných problémov maloletej, v konaní nebolo preukázané, že ide o tak závažné zdravotné problémy, ktoré by nedokázala vyriešiť stará matka maloletej či otec maloletej. Rovnako pokiaľ ide o vyjadrenie matky, že stará matka sa vykašlala na svoje deti, či tvrdenia, že stará matka strieda partnerov, tieto skutočnosti neboli žiadnym spôsobom preukázané. Je pravdou, že stará matka odišla pracovať do zahraničia, avšak bolo to v čase, keď jedného syna mala na vojne a druhý končil strednú školu. Každé dva týždne chodila domov, v starostlivosti o deti jej pomáhala priateľka. Nemala vtedy dostatok peňazí, a tak volila túto možnosť, keďže sa o rodinu musela postarať. Pokiaľ ide o jej partnera, terajšieho partnera má 6 rokov.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka mal. dieťaťa a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odvolaní uviedla, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožňuje, nakoľko má za to, že styk tak ako je upravený napadnutým rozsudkom, nie je v záujme maloletej. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 3P/46/2012 zo dňa 05.06.2012 bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej sa rodičia maloletej S. dohodli, že styk otca s maloletou sa neupravuje. Otec maloletej pri výsluchu uviedol, že sa s maloletou S. stretáva pravidelne, každý druhý víkend v roku. Pričom z jeho výpovede, na pojednávaní konanom dňa 11.09.2014 vyplynulo, že nevie, prečo u neho dcéra, maloletá Viktória, nemôže prespať, neuviedol však, že by sa o rozšírenie styku s maloletou čo i len pokúsil. Otec ďalej uviedol, že v čase, keď realizuje styk s maloletou S. je najmä v poslednej dobe, prítomná tiež jeho matka, navrhovateľka. Otec maloletej S. sa k celému súdnemu konaniu staval tak, že pôsobil ako bez záujmu, ako keby mu výsledok tohto konania, bol jedno ako keby sa ho ani netýkal. Má za to, že nie je v záujme maloletej, aby so starou matkou strávila 4 dni trikrát cez letné prázdniny a raz cez zimné prázdniny, nakoľko sa sama maloletá vyjadrila, že, mimo domova chodia málo kedy, že nechce chodiť so starou mamou sama na dovolenky, že určite by nechcela ísť s ňou niekam na týždeň a bez otca. Taktiež uviedla, že nikdy u starej mamy v F. nebola a predtým sa nejako nestretávali, až teraz. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že maloletá S. zatiaľ nemá vyvinutý žiaden citový vzťah k svojej starej matke, je tiež zrejmé, že stará matka sa o maloletú S., svoju vnučku, až do podania návrhu nijako obzvlášť nezaujímalá, pravidelne ju nenavštevovala, netrávila s ňou čas. Preto považuje návrh zo strany starej matky za pri najmenšom predčasne podaný, nakoľko medzi starou matkou a maloletou S. nebol vytvorený hlbší citový vzťah. Maloletá sama uviedla, že nechce tráviť čas iba v prítomnosti starej matky. Súd tak maloletú S. na obdobie 12 dní v letných mesiacoch a obdobie 4 dní v zimných mesiacoch zveril do rúk starej matky maloletej, hoci maloletá výslovne uviedla, že si to neželá, že so starou matkou nemá vyvinutý vzťah, že sa spolu nijak obzvlášť nikdy nestýkali. Má za to, že styk v zmysle rozsudku okresného súdu je neprimerane rozsiahlo určený, nie je v záujme maloletej, ktorá je schopná sa sama vyjadriť, prezentovať svoj názor. Styk by mal byť upravený tak, že stará matka je oprávnená stretávať sa s maloletou S. jedenkrát mesačne, a to vždy počas určitých hodín počas víkendu tak, aby si k starej matke vytvorila citový vzťah, aby sa postupne zblížili. Stará matka sa už takto stretávala s maloletou S. u otca maloletej, tak ako určil prvostupňový súd, to však iba niekoľko krát, čo nemožno považovať za dostatočné z hľadiska vytvorenia citovej väzby medzi starou matkou a maloletou. Návrh na úpravu styku starej matky by podľa jej názoru bol dôvodný až po vytvorení citovej väzby medzi starou matkou a maloletou. Ďalej poukázala na priebeh súdneho konania, počas ktorého sa jej javí ako neprípustné, že na pojednávaniach v danej právnej veci konaných dňa 11.09.2014, 13.02.2015 boli vypočutí, najskôr navrhovateľka, stará matka maloletej S., potom jej otec, a až následne matka maloletej, odporkyňa, hoci otec nebol účastníkom konania (citovala § 90 ods. 1 OSP). Má za to, že najskôr malo dôjsť k výsluchu starej matky, navrhovateľky, následne k výsluchu matky dieťaťa, odporkyne a až potom k výsluchu otca maloletej, ktorý mal byť vypočutý ako svedok, a teda, mal opustiť pojednávaciu miestnosť počas výpovede účastníkov konania, a následne mal byť predvolaný za účelom podania výpovede v pozícii svedka. Je teda zrejmé, že otec maloletej v konaní vystupoval ako účastník, hoci nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, a v konaní sa vyskytla vada konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. b) OSP.

Otec mal. dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že odvolanie nie je opodstatnené a je založené na osobných záujmoch zúčastnených strán a nie na záujme v prospech jeho dcéry. Rozsudok, ktorý upravoval styk jeho dcéry so starou matkou pokladá za vhodný a je s ním stotožnený, napriek tomu, že v osobnej výpovedi uviedol, že chce byť prítomný na každom stretnutí dcéry so starou mamou. Rozsudok vyžaduje jeho účasť iba počas prvého roka, je ale schopný zabezpečiť svoju prítomnosť aj počas ďalších prípadných stretnutí dcéry so starou mamou. Svoju prítomnosť

odôvodňuje tým, že chcel, aby aj dcérka mala istotu, že keď bude so starou mamou, bude s ňou aj on. Žiadala to odo neho pri ich rozhovore a sľúbil jej, že to tak bude. Predsa len v neznámom prostredí sa lepšie zorientuje a bude mať rodičovskú oporu. V ich rodine sú bratove ďalšie dve deti, teda jej bratrance, s ktorými by bolo vhodné aby sa stýkala. Bývajú v tesnej blízkosti starej mami a to je tiež dôvod na ich vzájomné stretanie sa. Ako je zjavné z výpovedí, v minulosti jemu a dcérke nebolo umožnené, aby u neho prespávala. A keďže brat s deťmi a aj stará mama bývajú 180km od ich miesta bydliska, neprichádzalo do úvahy dochádzanie. Rozsudok tým pádom umožnil aj tento styk, čo pokladá za veľké plus a prínos vo vzťahu dcérky k ich rodine celkovo. Rovnako prospešne viedlo celé súdne jednanie k tomu, že dcérka môže už u neho prespávať a otvára im nové možnosti trávenia voľného času. Čiže celkovo vidí súdne jednanie v tejto veci ako prospešné a mrzí ho, že k nemu muselo prísť a nebola možnosť rozumného dohovoru bez súdnych pojednávaní. Pričom príčinu problému vidí len a len v osobných záujmoch a sporoch zúčastnených strán a nehľadí sa na záujem dcérky. Preto vždy uprednostnil cestu vzájomnej dohody s bývalou manželkou, pred súdnym pojednávaním. Vzhľadom na to, že mal od apríla 2014 umožnené sa s dcérou stretávať iba každý druhý týždeň a to bez prespávania, začal situáciu v tom období riešiť v rámci možností, vzhľadom na jeho vtedajšiu pracovnú vyťaženosť. A tak sa na možné riešenie situácie informoval na Úrade práce soc. vecí a rodiny. Tam navrhli predvolanie matky na pohovor, k tomu sa však nedostalo a tak uvažoval o podaní návrhu úpravy vzťahu stretávania sa s dcérou súdnym rozhodnutím. O tom sa rozprával aj so starou mamou, ktorá sa vyjadrila, že rovnako aj ona bude žiadať úpravu jej vzťahu s našou dcérou, pričom ona konala v tejto veci rýchlejšie a tak sa začalo toto pojednávanie a nebolo z jeho strany potrebné podávať ďalšie žiadosti na úpravu ich vzájomného stretávania sa. Opäť uviedol, že si myslí, že rozhodnutie súdu je čestné a prijateľné pre všetky strany a nepotrebuje ďalšiu úpravu. Má za to, že dcérka má tak možnosť chodiť s ním aj na dlhšie výlety, nie sú viazaní len na D. O. n/V a okolie, má možnosť byť s rodinou z jeho strany, so svojimi bratrancami a taktiež zúčastniť sa na prípadnej spoločnej dovolenke a tak má možnosť ďalšieho osobného rastu.

Stará matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedla, že pri predposlednom pojednávaní pred súdom sama matka mal. sa vyjadrila, že nemá problém, aby si vnučku 1 x do týždňa brávala. Teraz má strach ju pustiť do kruhu rodiny, kde ich je 8 členov. Od času, keď jej syn zostal žiť oddelene od rodiny, čo bolo od 1r. S. -čiže už 9 rokov ho pravidelne 1 x za 3 týždne navštívila. Pri tom vždy brala do úvahy, aby tam bola i vnučka. Všetky narodeniny a meniny syna, vnučky, jej a jej priateľa oslavovali, keď bola vnučka u syna, čo môžu potvrdiť i susedia. Každú Veľkú noc a Vianoce tam bola 6 dní, pri čom sa vždy s vnučkou stretli. Ako s 3-4 ročnou sa s ňou hrávala, navštevovali sa s rodinou, deti sa spolu hrávali. Raz ich dokonca mala oboch vnukov i S. na návšteve u priateľky v N.. Takže je úplný nezmysel, že nemajú vzťah s vnučkou. Čo sa týka námietky, že otec nebol účastník konania, uviedla, že on je taktiež rodič a má pravo vyjadriť sa. Povedala, že rozsudok bude akceptovať, i keď pôvodne bola rozhodnutá, že odvolanie pošle sama, nakoľko žiadala o 3 určité termíny, dovolenky v kruhu rodiny, a súd jej priznal len 4 predĺžené víkendy. Dva predĺžené víkendy sa križia s termínom ich dovolenky, ktorá už je zaplatená a nebudú doma. Ak bolo cieľom súdu dať do normálnych koľají vzťah jej a jej exnevesty, tak zbytočne, nakoľko keby sa s ňou bola mohla dohodnúť osobne, pričom sa o to pokúšala, tak by nepodávala žalobu.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny, pričom v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za správne.

Podľa § 25 ods. 5 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

Dieťa má právo nielen na zachovanie vzťahov so svojimi rodičmi, ale aj právo na zachovanie svojej totožnosti a rodinných záväzkov v súlade so zákonom čl. 8 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. Vývoj dieťaťa je usmerňovaný členmi jeho rodiny. V prvom rade sú to rodičia, ktorí sú v plnej miere zodpovední za to, ako dieťa prosperuje, či sú rozvíjané všetky jeho schopnosti, či má zabezpečené uspokojovanie všetkých svojich potrieb. Na strane druhej je v záujme dieťaťa, aby sa stretávalo so širšou rodinou, ktorá rovnako môže prispieť k rozvoju schopností dieťaťa a jeho kladných povahových vlastností. Dieťa nemôže byť úzko viazané iba na určitý okruh ľudí, ale malo by pochopiť aj fungovanie širších rodinných vzťahov. Vo väčšine prípadov sa deti kontaktujú nielen s rodičmi, či súrodencami, ktorí s ním žijú, ale aj so starými rodičmi, priateľmi. To všetko vplýva na ich rozvoj.

Súd môže upraviť aj bez návrhu stretávanie blízkych osôb dieťaťa s dieťaťom pri splnení dvoch podmienok: po 1. že je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, pričom sa už všeobecne akceptuje potreba dieťaťa rozvíjať pozitívne rodinné vzťahy aj so širšou rodinou s ktorou má citové väzby; po 2. že si to vyžadujú pomery v rodine (pri skúmaní tejto požiadavky je potrebné zohľadniť individuálne okolnosti konkrétnej rodiny).

Súd je oprávnený o otázke stretávania sa s blízkymi osobami rozhodnúť len vtedy, ak nie je možné upraviť túto problematiku dohodou. Čas, ktorý súd vymedzí blízkym osobám na stretávanie sa s dieťaťom, nemá zasahovať výlučne do času jedného z rodičov. Svojím rozhodnutím by mal rovnako oddeliť od času každého rodiča tak, aby pre žiadneho z rodičov nepredstavovalo stretávanie dieťaťa s blízkymi osobami obmedzenie jeho práv.

Preskúmaním odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa o úprave styku starej matky s maloletou vnučkou rozhodol správne a v súlade so zisteným skutkovým stavom. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa mal i odvolací súd za preukázané, že v danom prípade bolo v zmysle § 25 ods. 5 Zákona o rodine potrebné upraviť stretávanie starej matky s maloletou vnučkou, nakoľko stará matka je blízka osoba, takáto úprava je potrebná v záujme maloletého dieťaťa a vyžadujú to pomery v rodine, nakoľko navrhovateľke ako starej matke nie je umožnené stretávať sa s maloletou vnučkou. V danom prípade, aj podľa názoru odvolacieho súdu, nehody z minulosti medzi starou matkou maloletej a matkou maloletej nemôžu vyúsťovať do obmedzovania práva dieťaťa byť v kontakte so starým rodičom, tráviť s ním čas. V konaní ani podľa odvolacieho súdu nebolo preukázané, že by stará matka svojimi povahovými vlastnosťami mohla maloletú ohroziť, práve naopak, prejavuje o maloletú reálny záujem, chce, aby bola v kontakte aj s ďalšími príbuznými. Stará matka má záujem s maloletou tráviť čas, venovať sa jej, realizovať pre ňu rôzne aktivity, avšak doposiaľ jej to umožnené nebolo, keďže matka neumožňovala ani otcovi maloletej, aby u neho dcéra prespávala. Nie je ani podľa odvolacieho súdu možné akceptovať situáciu, že iba kvôli narušeným vzťahom matky a starej matky nebude mať maloletá vytvorený citový vzťah k starej matke. Z výsluchu maloletej vykonaného pred súdom prvého stupňa vyplýva, že maloletá je komunikatívna, nie je utiahnutá, introvertná, a preto aj podľa odvolacieho súdu ťažko možno preto predpokladať, že by realizáciou styku maloletej so starou matkou mohlo dôjsť k zásahu do jej vnútorného prežívania. Stará matka pritom trávi s vnučkou čas u otca, avšak s ohľadom na dobu, po ktorú sa maloletá u otca zdržiava nemohla s vnučkou realizovať aktivity, ktoré vyžadujú dlhší čas.

Súd prvého stupňa správne upravil na počiatok styk starej mamy s maloletou tak, aby okrem času, ktorý môže tráviť s maloletou u svojho syna, mohla s maloletou stráviť i dlhší čas. Správne pri určení rozsahu stretávania starej matky s maloletou vzal do úvahy názor mal. S., ktorá nesúhlasila s tým, aby bola u starej mamy dlhšie ako predĺžené víkendy, a teda správne upravil styk starej matky s maloletou na 4 dni trikrát cez letné prázdniny a jedenkrát cez zimné prázdniny, pričom styk je upravený tak, aby stará matka mohla s maloletou uskutočňovať rôzne aktivity, napríklad pobyty v prírode, či návštevu jej domácnosti, navyše je realizovaný v čase prázdnin, kedy má maloletá dostatok voľného času. Styk súd prvého stupňa správne upravil počas prvého roka realizácie styku za prítomnosti otca maloletej, ku ktorému má maloletá vytvorené pozitívne väzby a cíti sa u neho isto.

Takto upravený styk starej matky s maloletou aj podľa názoru odvolacieho súdu zohľadňuje potrebu dieťaťa rozvíjať pozitívne rodinné vzťahy so širšou rodinou, ku ktorej by nepochybne deti mali mať vybudované citové väzby, a zohľadňuje i súčasné pomery v rodine maloletej.

Čo sa týka námietky právnej zástupkyne matky uvádzanej v odvolaní, že otec mal. nebol účastníkom konania a mal byť vypočutý ako svedok, teda v konaní vystupoval ako účastník, hoci nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, odvolací súd uvádza, že účastníci konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (teda i o styku blízkych osôb s maloletými deťmi), sú vymedzení buď podľa § 90 (... tí, ktorých zákon za účastníkov označuje), alebo, čo je častejšie, podľa § 94 ods. 1, t.j. okrem navrhovateľa aj tí, o právach alebo povinnostiach ktorých sa má konať, teda v prejednávanej veci obaja rodičia, a na tom nič nemení ani skutočnosť, že mal. dieťa bolo rozhodnutím súdu zverené len jednému z rodičov - matke, nakoľko rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa jednému z rodičov do osobnej starostlivosti zachováva všetky rodičovské práva a povinnosti aj tomu z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd námietky matky uvádzané v odvolaní považoval za neopodstatnené a preto rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Vo zvyšku ako bolo vyššie uvedené v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov neboli priznané trovy odvolacieho konania, nakoľko sa jedná o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.